

మౌన సంగీతం – బాగ్దాద్ కథ

జేమ్స్ రమ్ఫోర్డ్, తెలుగు: కె. సురేష్

SILENT MUSIC

A STORY OF BAGHDAD

JAMES RUMFORD

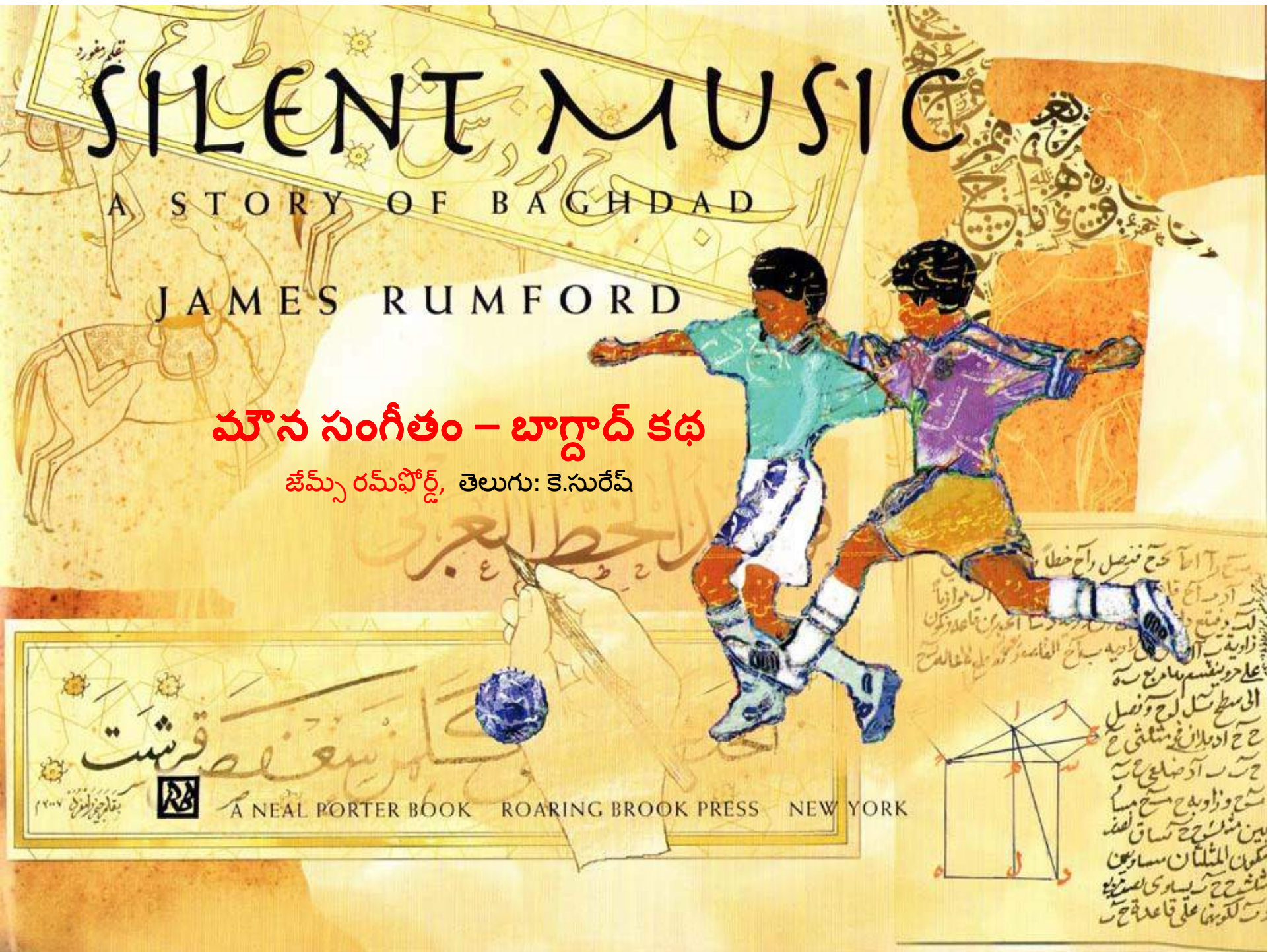
SILENT MUSIC

A STORY OF BAGHDAD

JAMES RUMFORD

మౌన సంగీతం – బాగ్దాద్ కథ

జేమ్స్ రమ్ఫోర్డ్, తెలుగు: కె.సురేష్

اسمى على

Ismi Ali—My name is Ali.

ما جيت حلال حور حشيت

My name is Ali.

I live in Baghdad.

నా పేరు అలి.

నేను బాగ్దాద్లో ఉంటాను.

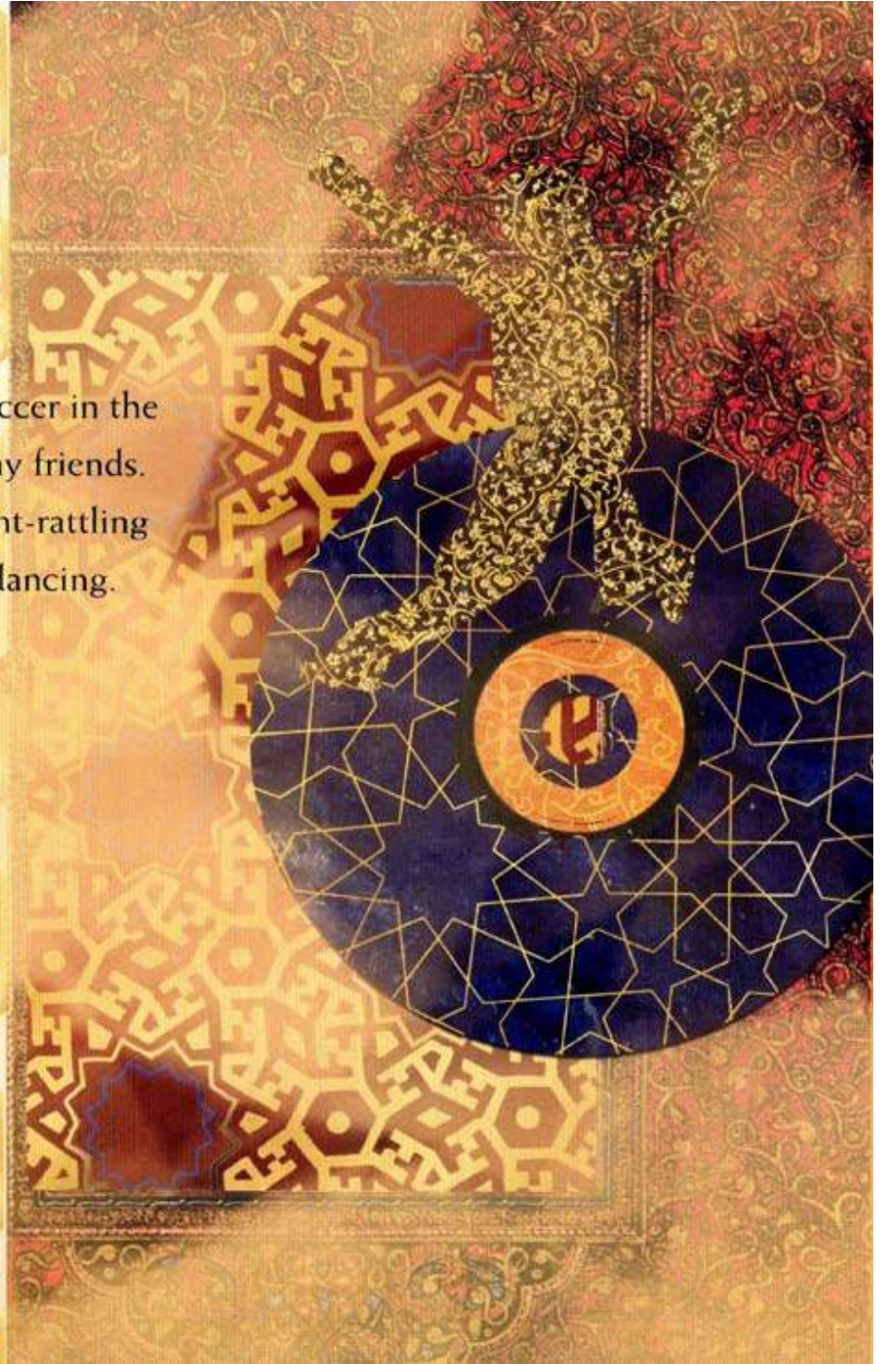

దుమ్ము నిండిన వీధులలో
స్నేహితులతో కలిసి
ఫుట్ బాల్ ఆడటం నాకు
ఇష్టం. తల్లిదండ్రులను
కంగారు పెట్టే, మోతగా
ఉండే సంగీతం నాకు ఇష్టం.
ఆ సంగీతానికి డాన్స్
చెయ్యటం నాకు ఇష్టం.

I love playing soccer in the
dusty street with my friends.
I love loud, parent-rattling
music. And I love dancing.

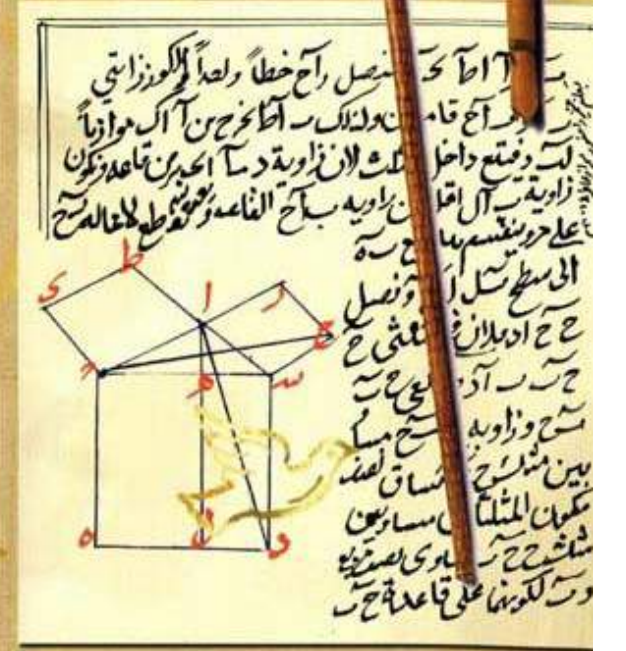
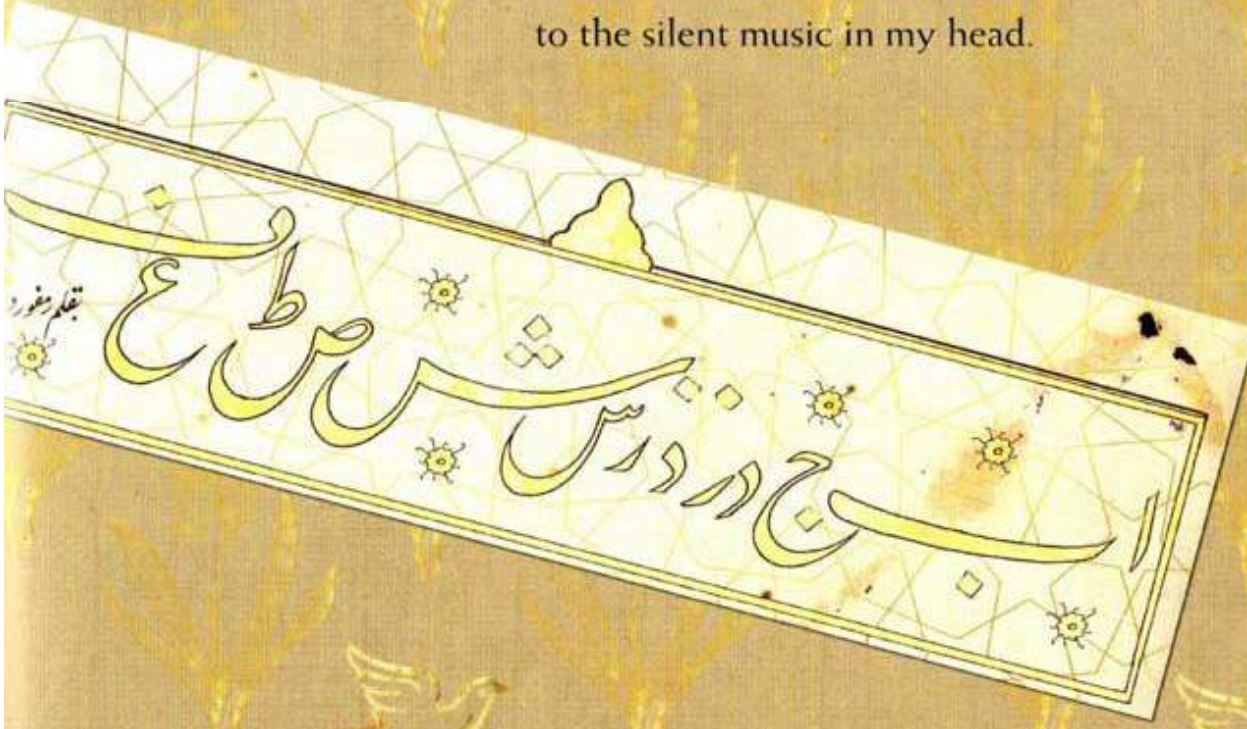
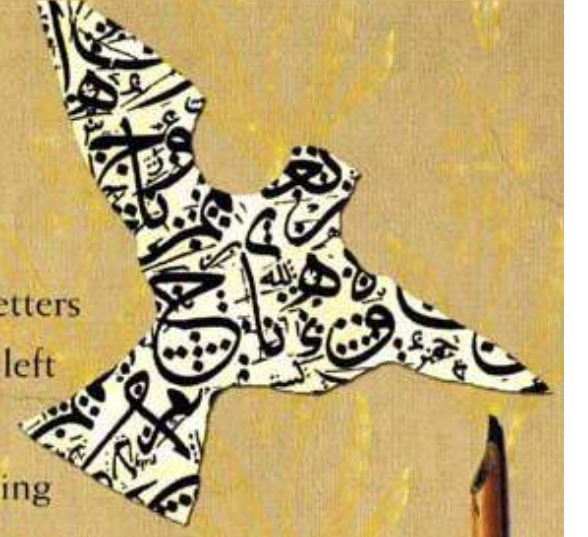

అన్నిటికంటే నాకు కెలిగ్రఫీ ఇష్టం - పేజీలో కుడినుంచి ఎడమకి అరబ్బీ పదాలను అందంగా రాయటం నాకు ఇష్టం. నా మనసులోని మౌన సంగీతానికి అనుగుణంగా ఆగుతూ, కదులుతూ, జాలువారుతూ, దుముకుతూ, నాట్యం చేస్తూ కలం నుంచి సీరాని ప్రవహింప చెయ్యటం నాకు ఇష్టం.

But most of all, I love calligraphy—writing the letters of my language and making them go from right to left across the page.

I love to make the ink flow—from my pen stopping and starting, gliding and sweeping, leaping, dancing to the silent music in my head.

ఫుట్బాల్ ఆటగాడు బంతిని మైదానం ఆ చివరికి తన్నడాన్ని స్లో మోషన్‌లో చూస్తున్నట్టు ఒక
పెద్ద వాక్యం రాసేటప్పుడు నేను చుక్కలు, మెలికల జాడను సృష్టిస్తాను.

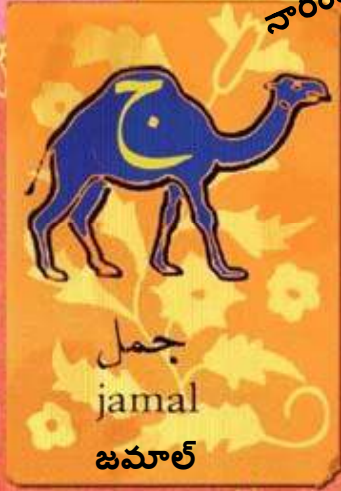
سبحر قرشت

Writing a long sentence is like watching a soccer player in slow motion as he
kicks the ball across the field, as I leave a trail of dots and loops behind me.

ఇతర పదాలతో పోలిస్తే కొన్ని పదాలు రాయటం
తేలిక. వాటి అక్షరాలు కలిసి మెలి తిరుగుతూ
అందమైన చిత్రం లాగా ఉంటుంది – ఉదాహరణకు
మా చెల్లెలు పేరు అయిన యాస్మిన్ అన్న పదం.
అది నా కలం నుంచి తేలికగా జాలువారుతుంది.

Some words are easier to write than
others. Their letters loop together and
make beautiful shapes all by themselves—
like the word Yasmin, my little sister's
name. It just flows from my pen.

ياسمين

ఇది మా చెల్లెలు పేరు.

My little sister's name.

الصبر مفتاح الصلوة

مصطفى

My grandfather's name.

మా తాతయ్య పేరు.

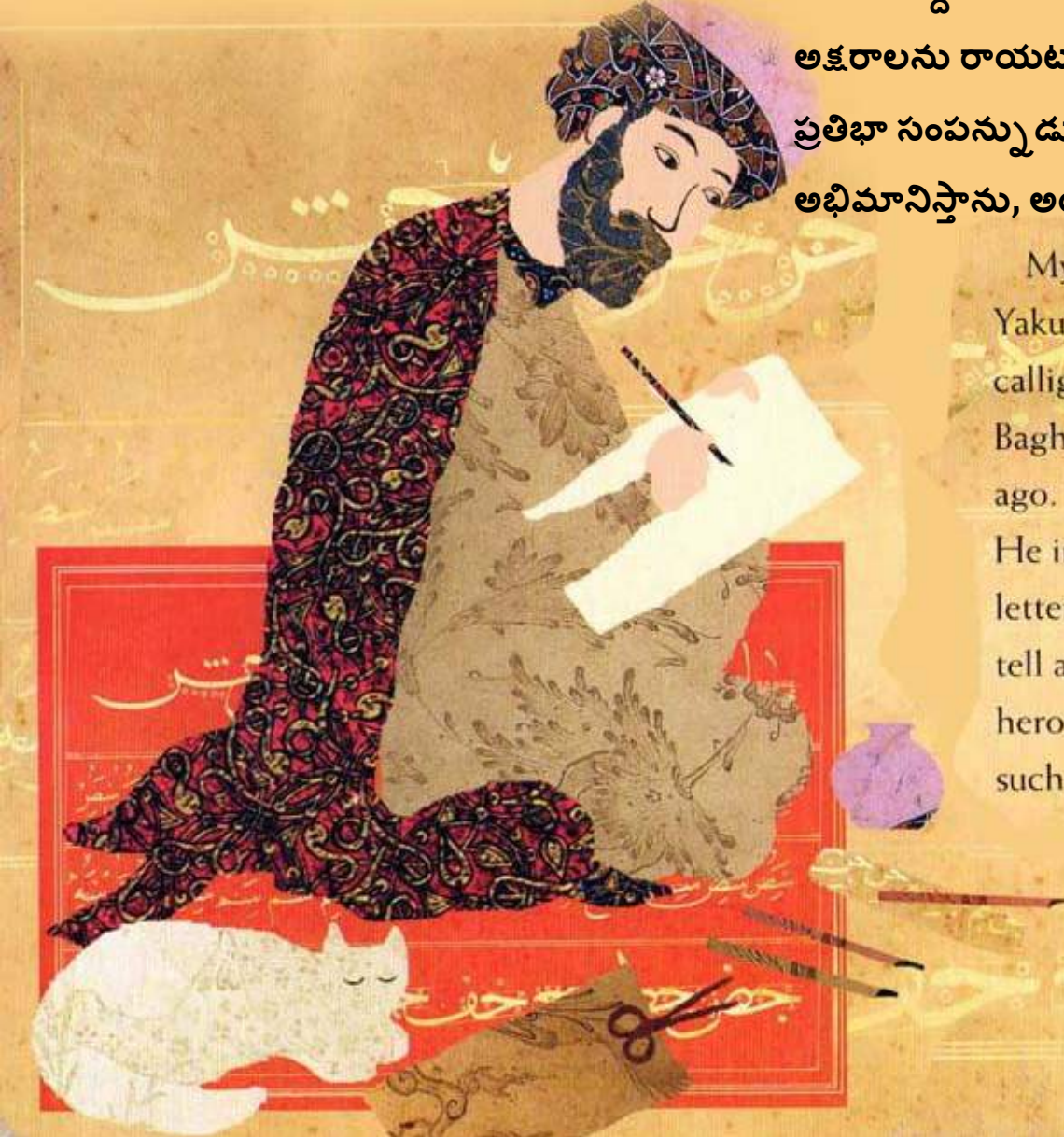
Other words are difficult. Too many loops, too many tall "masts" that turn into tangled knots of ink. These words, like my grandfather's name, Mustafa, I practice over and over.

కొన్ని పదాలను రాయటం కష్టం. వాటిల్లో చాలా మెలికలు ఉంటాయి, పొడవాటి గీతలు ఉంటాయి. దాంతో అవి సీరా ముద్దలుగా మారిపోతుంటాయి. ఇలాంటి కఠిన పదాలను - ఉదాహరణకు మా తాతయ్య పేరైన ముస్తాఫా - మళ్ళీ, మళ్ళీ సాధన చేస్తూ ఉంటాను.

మా అమ్మ నన్ను యాకుత్ అని పిలిచి ఆట పట్టిస్తూ ఉంటుంది - ప్రపంచ ప్రఖ్యాత కెలిగ్రాఫర్ పేరు అది. ఎనిమిది వందల సంవత్సరాల క్రితం అతడు కూడా బాగ్దాద్‌లో ఉండేవాడు. అతడు ప్రతి రోజు సాధన చేసేవాడు. అక్షరాలను రాయటానికి కొత్త పద్ధతులను అతడు కనుగొన్నాడు. అతడు ప్రతిభా సంపన్నుడు. అంత అందాన్ని సృష్టించగల అతడిని నేను ఎంతో అభిమానిస్తాను, అయితే ఆ విషయం నేను ఎవరికీ చెప్పలేదు.

My mother jokes and calls me Yakut—after the most famous calligrapher in the world. He lived in Baghdad, too, eight hundred years ago. He practiced writing every day. He invented new ways of making letters. He was a genius. I don't tell anyone, but he is my secret hero because he could create such beauty.

క

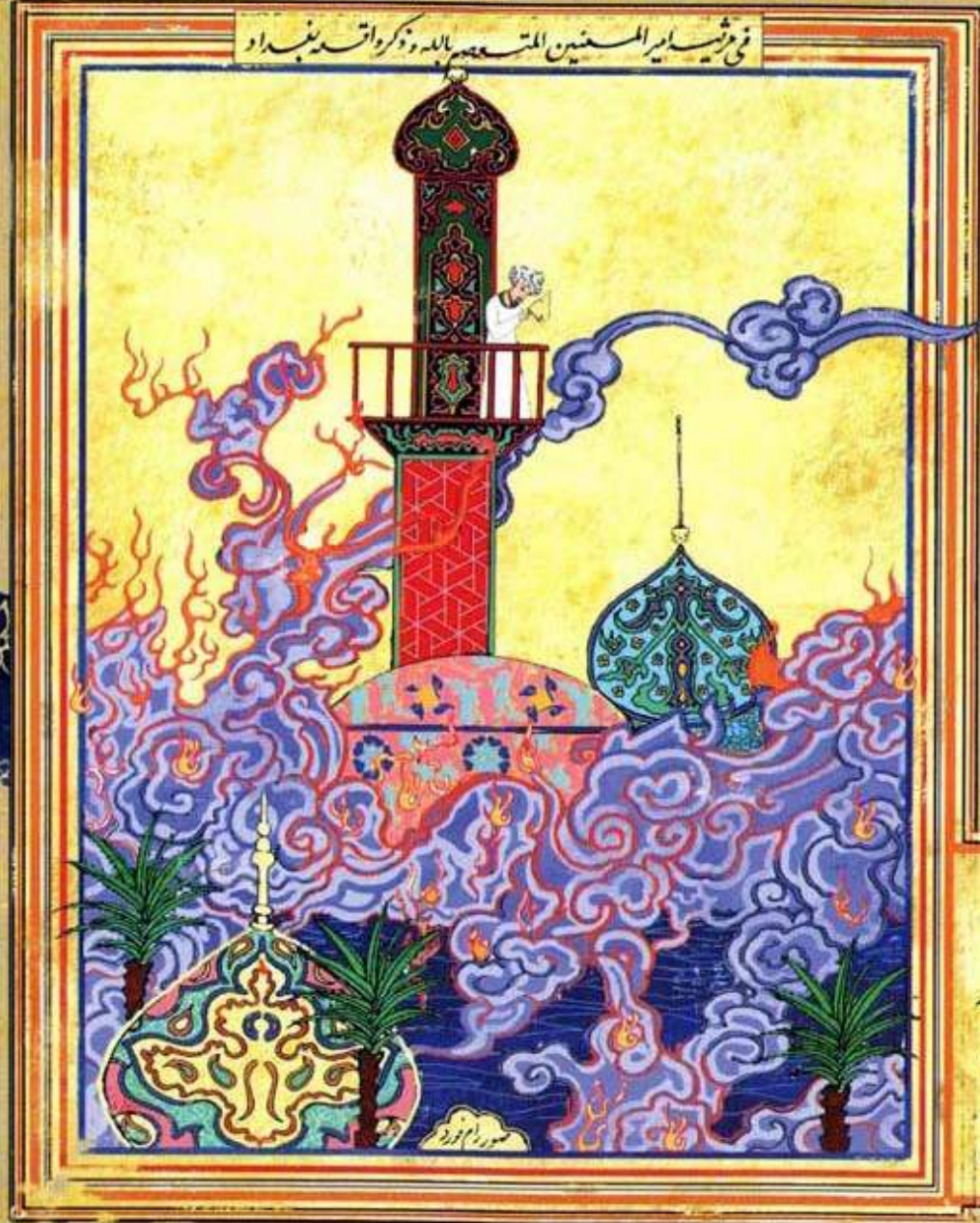

There is a story they tell of Yakut.
One fearful day in the year 1258,
Mongols attacked Baghdad. As they
burned the city and killed hundreds of
thousands of people, Yakut fled to a
high tower.

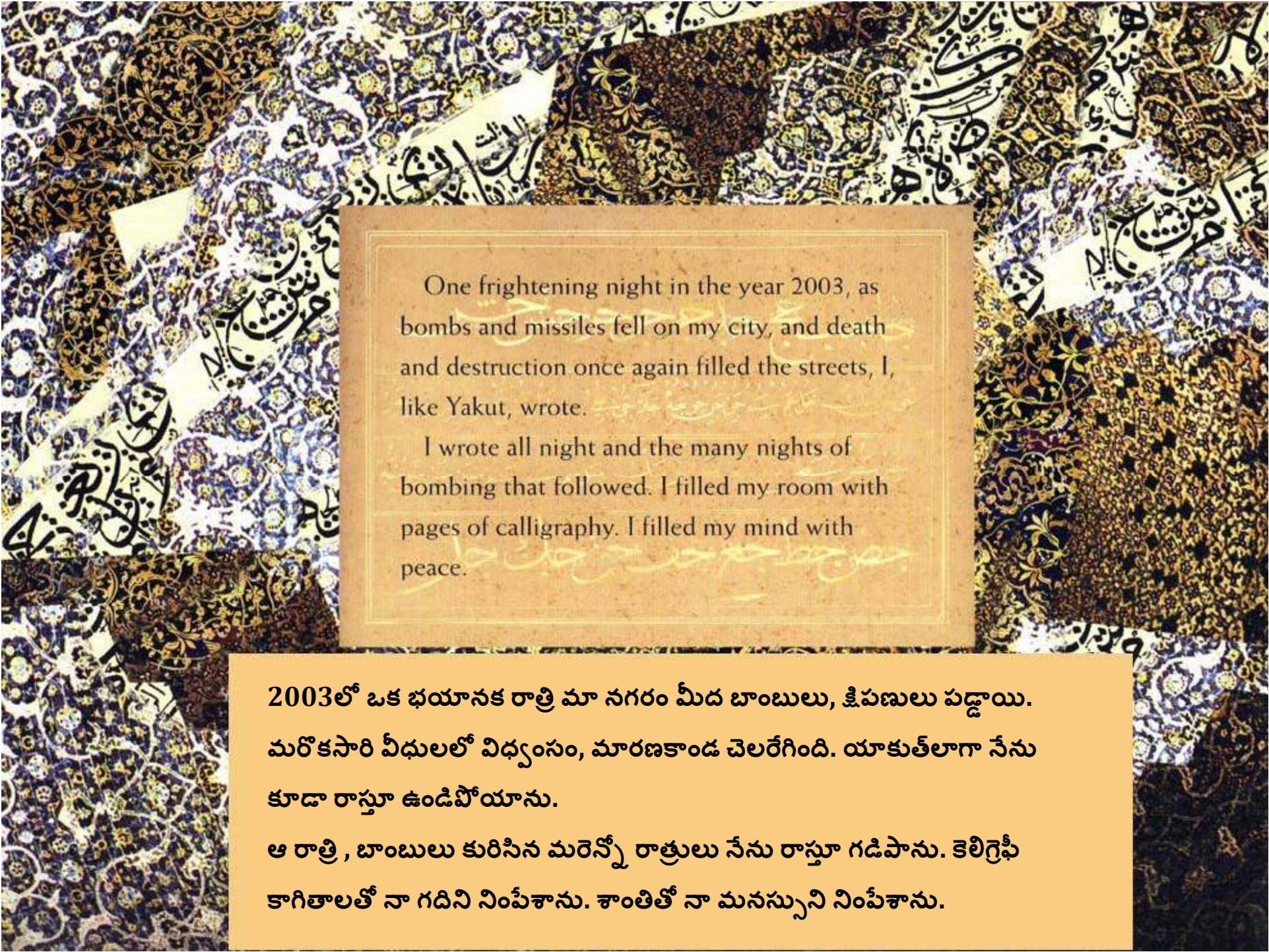
యాకుత్ గురించి ఒక కథ చెబుతారు. 1258లో ఒక భయానక రోజున బాగ్దాద్పై మంగోల్లు
దాడి చేశారు. వాళ్లు నగరాన్ని తగలబెడుతూ, వేలాది మందిని చంపేశారు. ఆ సమయంలో
యాకుత్ ఒక ఎత్తైన టురుజులోకి పారిపోయాడు.

అక్కడ యాకుత్ అందాన్ని
సృష్టించాడు. ఆ
దారుణాలను తనకు
అడ్డుపడనివ్వకుండా
లయబద్ధమైన, అందమైన
మెరిసే పదాలను రాశాడు.

There, Yakut created
beauty. He shut out
the horror and wrote
glistening letters of
rhythm and grace.

جست یغنی الداسع التجری
فلسا طغی الل استطال علی السکر
نسیم جبابفہ ادبعہ فوابہا
منیت لو کانت تر علی قبری

One frightening night in the year 2003, as bombs and missiles fell on my city, and death and destruction once again filled the streets, I, like Yakut, wrote.

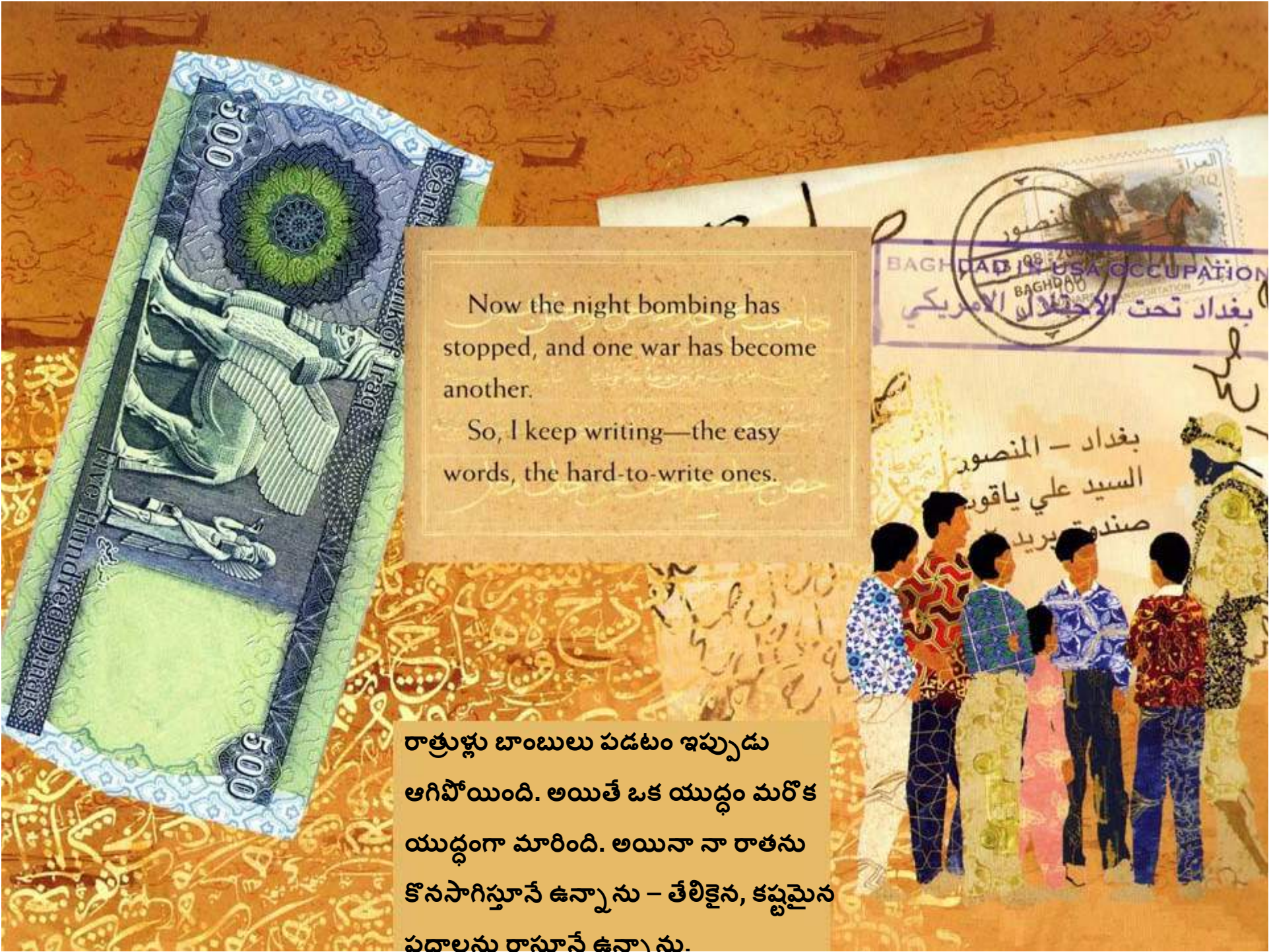
I wrote all night and the many nights of bombing that followed. I filled my room with pages of calligraphy. I filled my mind with peace.

2003లో ఒక భయానక రాత్రి మా నగరం మీద బాంబులు, క్షిపణులు పడ్డాయి. మరొకసారి వీధులలో విధ్వంసం, మారణకాండ చెలరేగింది. యాకుత్లాగా నేను కూడా రాస్తూ ఉండిపోయాను.

ఆ రాత్రి, బాంబులు కురిసిన మరెన్నో రాత్రులు నేను రాస్తూ గడిపాను. కెలిగ్రఫీ కాగితాలతో నా గదిని నింపేశాను. శాంతితో నా మనస్సుని నింపేశాను.

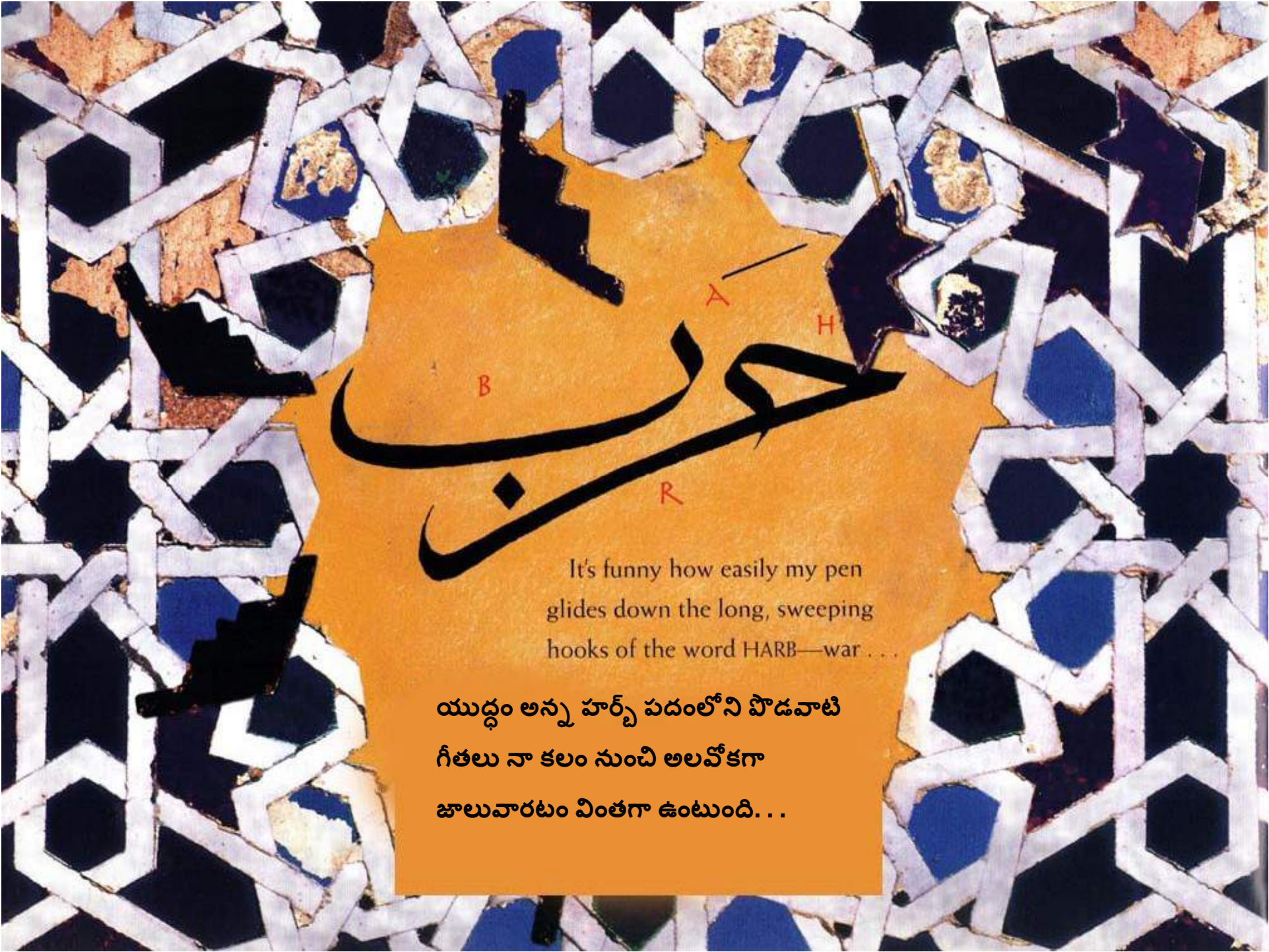

Now the night bombing has
stopped, and one war has become
another.

So, I keep writing—the easy
words, the hard-to-write ones.

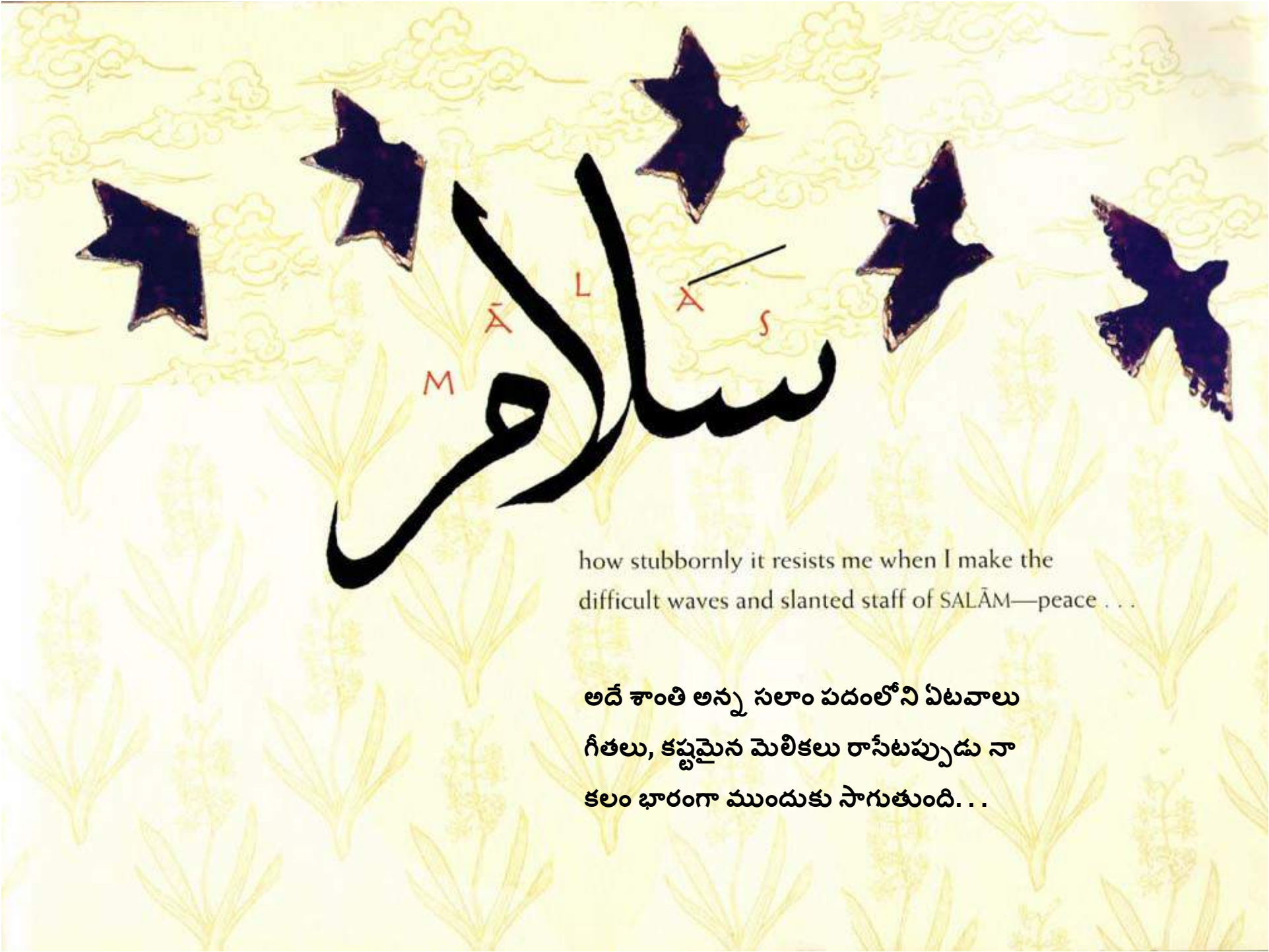
రాత్రుళ్లు బాంబులు పడటం ఇప్పుడు
ఆగిపోయింది. అయితే ఒక యుద్ధం మరొక
యుద్ధంగా మారింది. అయినా నా రాతను
కొనసాగిస్తూనే ఉన్నాను - తేలికైన, కష్టమైన
పదాలను రాస్తూనే ఉన్నాను.

HARB

It's funny how easily my pen
glides down the long, sweeping
hooks of the word HARB—war . . .

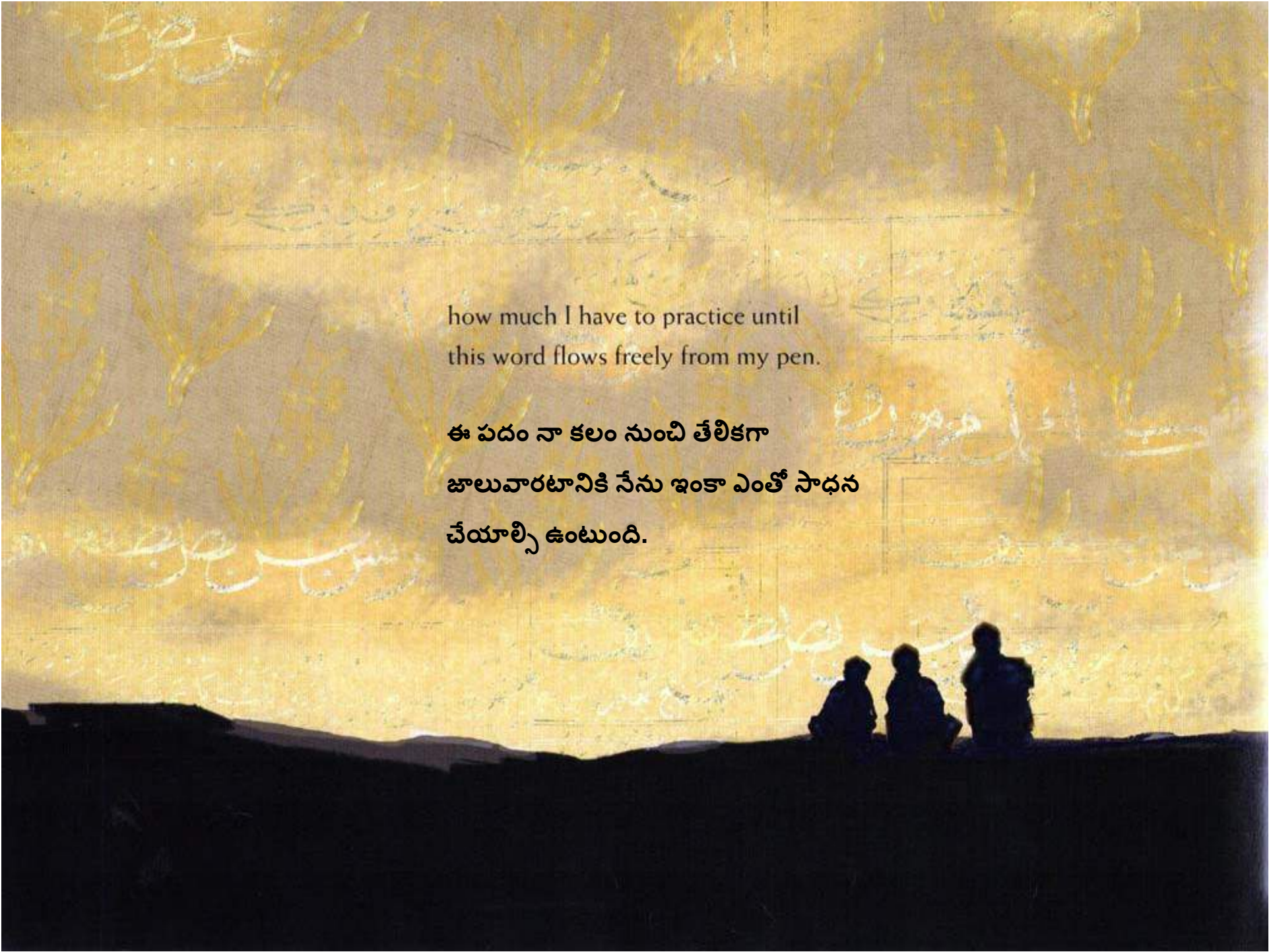
యుద్ధం అన్న హార్బ్ పదంలోని పొడవాటి
గీతలు నా కలం నుంచి అలవోకగా
జాలువారటం వింతగా ఉంటుంది. . .

سَلَام

how stubbornly it resists me when I make the
difficult waves and slanted staff of SALĀM—peace . . .

అదే శాంతి అన్న సలాం పదంలోని ఏటవాలు
గీతలు, కష్టమైన మెలికలు రాసేటప్పుడు నా
కలం భారంగా ముందుకు సాగుతుంది. . .

The background is a large, textured painting in shades of gold and yellow. It features faint, sketchy outlines of trees and a rectangular structure on the right. In the foreground, three dark silhouettes of people are sitting on a dark, uneven horizon line, looking towards the bright, golden background.

how much I have to practice until
this word flows freely from my pen.

ఈ పదం నా కలం నుంచి తేలికగా
జాలువారటానికి నేను ఇంకా ఎంతో సాధన
చేయాల్సి ఉంటుంది.

రచయిత మాటలు

కెలిగ్రఫీ - అక్షరాలను అందంగా రాసే కళ - ఇస్లాం సంస్కృతిలో భాగం. తమ పవిత్రమైన కుర్-ఆన్ గ్రంథం సాధ్యమైనంత అందంగా కనిపించేలా చెయ్యటానికి ముస్లింలు కెలిగ్రఫీని ఉపయోగిస్తారు. మసీదులు, ఇతర పవిత్ర ప్రదేశాలను అలంకరించటానికి దానిని ఉపయోగిస్తారు. అరబ్బీ కెలిగ్రఫీ అందంగా కనపడటానికి ఒక కారణం అనేక అక్షరాలు కలిసి ఉంటాయి. దీంతో, కాగితం మీద పదాలు ఒక అద్భుత లయతో జాలువారుతున్నట్లు ఉంటాయి. అరబ్బీ లిపిలోని చుక్కలు, పొడవాటి గీతలు కూడా ఈ లయకు తోడ్పాటు. అరబ్బీ భాషలోని ఒక కాగితం సంగీతపు నోట్స్ తో ఉన్న కాగితంలాగా ఉంటుంది.

AUTHOR'S NOTE

Calligraphy, or the art of drawing letters, is an important part of Islamic culture. Muslims use calligraphy to make their holy book, the Qur'an (core-awn), look as beautiful as possible. They also use it to decorate their mosques and other holy places. Part of what makes Arabic calligraphy so beautiful is the fact that many of the letters are joined together. In this way, the words seem to glide across the page in a magical rhythm. The dots and the tall "masts" also add to this rhythm, so that a page of Arabic writing looks like a page of music.

ఈ కథలో పేర్కొన్న కెలిగ్రాఫర్ యాకుత్ అల్-ముస్తసిమి. అతడు 1221 ఆ ప్రాంతంలో ఇథియోపియా లేదా ప్రస్తుత టర్కీలో పుట్టాడు, 1298లో బాగ్దాద్‌లో చనిపోయాడు. బాగ్దాద్ ధ్వంసమౌతున్న సమయంలో తన రాతను కొనసాగించటానికి ఒక ఎత్తైన బురుజుకి పారిపోయాడన్న విషయం తప్పించి ఈ ప్రసిద్ధ అరబిక్ కెలిగ్రాఫర్ గురించి ఇంకేమీ తెలియదు. అతడి రాతని ప్రజలు ఎంతో విలువైనదిగా భావించేవాళ్లు - అతడు రాసినవి కొన్ని ఈనాటికీ భద్రంగా ఉన్నాయి. అతడి సంతకం కింద ఉంది.

The calligrapher mentioned in the story was Yakut (Yaqut) al-Musta'simi. He was born around 1221 in either Ethiopia or modern-day Turkey and died in Baghdad in 1298. Other than these few facts and the story that he fled to a high tower to write during the destruction of Baghdad, little is known about the life of the man who was one of the greatest calligraphers of the Arabic language. People have so treasured his writing that a few samples of his calligraphy still survive. His signature appears below.

يَا قُوتُ

